

ה"ת 2834/07/22 - יוחנן שלום נגד תחנת משטרה - גלילות (הרצליה)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 2834-07-22 שלום נ' תחנת משטרה - גלילות (הרצליה) (מרחב ירקון)

לפני כבוד השופטת מירי הרט-ריץ
המבקש:
נגד

המשיבה:
תחנת משטרה - גלילות (הרצליה) (מרחב ירקון)

החלטה

בפניי בקשת המבקש להשבת תפוסים בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן - "הפקודה").

- ביום 3.7.22 הגיש המבקש בקשה להשיב לרשותו את הפריטים אשר נתפסו בעת מעצרו ביום 11.10.19.
- בתגובתה מיום 11.7.22 הודיעה המשיבה כי היא מסכימה חלקית לבקשת המבקש תוך שמפרטת כי ביום 11.10.19 נעצר המבקש בגין עבירות של תקיפת שוטרים, גניבה, קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת כלי פריצה והחזקת נכס החשוד כגנוב. המשיבה התייחסה ל - 20 פריטים שונים אשר נתפסו בעת מעצרו של המבקש (להלן - "התפוסים") וציינה כי המבקש טען בחקירתו שמצא את התפוסים טרם מעצרו וכי הוא אינו בעליהם. לפיכך, הודיעה המשיבה כי היא מתנגדת להשבת התפוסים ומבקשת להורות על השמדתם/חילוטם. עוד ציינה המבקשת כי ביום 25.10.21 התיק נגנז בעילה של חוסר עניין לציבור.
- בתשובתו מיום 17.7.22 טען המבקש, כי מאז מעצרו חלפו למעלה מ - 30 חודשים אשר במהלכם לא הוגש כתב אישום ואף לא הוגשה בקשה מטעם המשיבה להאריך את החזקת התפוסים. עוד טען כי הבקשה להורות על חילוט התפוסים הוגשה לאחר שהועברה בקשתו להשיבם וכי לאור סעיף 35 לפקודה, משנסגר התיק נגדו, יש להעביר לחזקתו את התפוסים.
- בתגובתה לכך שבה וטענה המשיבה כי היא מתנגדת להשבת התפוסים למבקש וכי חומר הראיות מלמד כי אין מדובר במציאה "תמימה" כטענת המבקש.
- ביום 13.11.22 התקיים דיון לפניי. המבקש חזר על גרסתו כי מצא את התפוסים ובחלוף שלוש שנים ומשלא אותרו בעליהם יש להורות על השבתם אליו. מנגד טען נציג המשיבה, כי על אף שלא הוגש כתב אישום ולא אותרו בעליהם של התפוסים, אין מקום להורות על השבתם למבקש.

דין והכרעה

- המסגרת הנורמטיבית לדיון מעוגנת בסעיפים 34 - 35 לפקודה הקובעים כך -

עמוד 1

"34. על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו.

35. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע."

7. תחילה יאמר כי אין חולק על העובדות הבאות: החקירה בעניינו של המבקש הסתיימה; כתב אישום לא הוגש; המשטרה לא פנתה לבית המשפט במהלך ששת החודשים בהם הייתה רשאית להחזיק בתפוסים בבקשה להאריך את התקופה וגם לא הגישה בקשה מסוג זה לאחר שהסתיימה תקופת ההחזקה ביום 11.4.20; המבקש הוא שפנה לבית המשפט בבקשה להחזרת התפוסים.

8. בבש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (2000) (להלן - "**עניין עובדיה**") קבע בית המשפט העליון כי ככלל מחויבת המשטרה להגיש בקשה להארכת תקופת ההחזקה בחפץ תפוס בתוך התקופה הסטטוטורית בת ששת החודשים שקבועה בחוק. עם זאת נקבע, כי גם קיימת סמכות להאריך את התקופה כאשר הבקשה מוגשת לאחר התקופה. לצד זאת גם נפסק בעניין **עובדיה** (ע' 477), כי מצב בו המשטרה "יושבת על הגדר" ולא מגישה בקשה להארכת תקופת החזקה בתפוס ומתנגדת להחזרתו עת מוגשת בקשה להשבתו - הוא "**קיצור דרך**" לא ראוי. לכן, אין לאפשר למשטרה לעקוף בדרך זו את הוראות החוק ולהפעיל את סעיף 34 לאחר חלוף שישה חודשים וזאת כאשר התקופה לא הוארכה ובמסגרת בקשה שהגיש המבקש להחזרת החפץ.

9. הואיל וגם בעניינו לא נקטה המשטרה בכל פעולה עד להגשת בקשתו של המבקש להחזיר את התפוסים, היה ניתן לכאורה לסיים את הדיון ולהורות על השבת התפוסים לידי המבקש בהתאם להוראת סעיף 35 לפקודה, שהרי התפוסים נלקחו מידי המבקש.

10. אלא, שעיון בתיק החקירה מקים ספק של ממש אשר לזכותו של המבקש להחזיק בתפוסים. בכך נעסוק כעת.

ראשית, מעיון בתיק החקירה ובפרט במסמכים המסומנים בחתימתי 1 - 10 עולה כי קיים חשד סביר ואף למעלה מכך כי התפוסים הינם רכוש גנוב. לעניין זה אציין, כי המבקש נתפס כשהוא מסתתר בתוך השיחים ונעצר לאחר שנערך מרדף אחריו. המבקש לא ידע לספק כל הסבר אשר להימצאותו במקום בו נתפס ואף לא לעובדה שנתפס בין השיחים. כך, גם אשתו של המבקש אשר נחקרה באזהרה לא נתנה הסבר מניח את הדעת לשיבתה ברכב בסמוך למקום בו נעצר המבקש בעודה מציצה כעולה מדו"ח פעולה מסומן 2 לכיוון נידת המשטרה. כמו כן, גרסתה כמו גם גרסת המבקש אשר ליציאתם מביתם באותו הערב לא התיישרה עם ראיות אחרות בתיק (מסמכים 8 ו-9).

בנוסף ובכך העיקר - המבקש לא טען לבעלות בתפוסים. לגרסתו, כעולה מהודעתו מיום 12.10.22 (מסומנת 3) כל התפוסים נמצאו על ידו בתוך שקית אשר היתה נראית אף לו חשודה אך הוא התפתה לקחת אותה. יתרה מכך, בכיסיו של המבקש נתפסו זוג כפפות בד, מסכת סקי מצמר עם חורים לעיניים וחור לפה וכן לום ברזל אשר מדו"ח פעולה מיום 11.10.19 (מסומן 8) עולה כי היה מוצמד לגופו של המבקש.

המבקש טען, אמנם, כי גם החפצים האמורים [הכוונה לכפפות, מסכת הסקי והלום] נמצאו על ידו והיו חלק מהחפצים שנמצאו בשקית, אך מאליו מובן כי לום הברזל יכול לשמש כמכשיר פריצה (חו"ד מומחה מסומנת 7).

ולבסוף, מעיון בתיק החקירה עולה, כי כנגד המבקש גובשה טיוטה של כתב אישום בגין חשד לביצוע עבירות של החזקת נכס חשוד כגנוב והחזקת כלי פריצה לרכב. אמנם, כתב האישום לא הוגש והתיק נגנז, אך זאת בשל אי מתן אישור להגשת כתב האישום תוך חריגה מהמועדים הקבועים בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 לאור חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 87), התשע"ט-2019 (להלן - "**הנחיית היועמ"ש**").

המשמעות היא, כי אלמלא הזמן שחלף מיום פתיחת החקירה ועד למועד בו היה בכוונת יחידת התביעות להגיש כתב אישום, ככל הנראה היה מוגש כתב אישום כנגד המבקש.

11. הנה כי כן, לא רק שהמבקש לא טען לבעלות קניינית בתפוסים שהרי לגרסתו מצא אותם, אלא שכלל הראיות בתיק מצביעות על קיומו של חשד סביר בעוצמה גבוהה כי התפוסים אשר השבתם מתבקשת על ידי המבקש הם רכוש גנוב אשר החזקתם היא עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

12. בעניין **עובדיה** דנה כב' השופטת שטרסברג-כהן בחשיבות זכות הקניין וקבעה בע' 477 כך -

"כאשר על הכף מונחת זכות יסוד של הפרט על קניינו ומנגד סמכות הרשות ליטול ממנו את קניינו, על הרשות למלא בקפדנות אחר הוראות החוק ולנקוט את הצעדים המתחייבים ממנו כדי להפעיל את סמכותה. דרישה זו אינה פורמאלית גרידא. היא נובעת מתפיסת יסוד של המחוקק ושל השיטה בדבר האיזון ההולם בין צורכי הציבור ובין זכויות הפרט, ואין להקל ראש בצעדים שיש לנוקטם בדרך לפגיעה באותן זכויות".

13. אולם, בעניינו המצב שונה. אני סבורה כי קיים ספק רב אם המבקש קנה זכות כלשהי בתפוסים ועל כן לשיטתי אין מקום לחייב את המשטרה להשיבם אליו. מובן, כי לאור ההלכה שנפסקה בעניין **עובדיה** לא תוכל המשטרה להמשיך ולהחזיק בתפוסים ואף לא תהא רשאית להשמידם, אך אין בכך כדי להוביל למסקנה שיש להשיבם למבקש כמי שלא הוכיח זכות או בעלות בהם.

ויובהר, כי בהתאם לסעיף 34 לפקודה בית המשפט רשאי למסור את החפץ לתובע הזכות או לאדם פלוני ואף רשאי הוא להורות שינהגו בו בתנאים שיקבע. אולם, משלא טען המבקש לבעלות קניינית בתפוסים הרי שהוא נעדר זכות חוקית ואין בעצם העובדה שהמשטרה הפרה את הוראות החוק ולא פנתה בבקשה לצו לפי סעיף 35 לפקודה, כדי להביא לשלילת שיקול הדעת מבית המשפט להחליט שלא למסור את התפוסים למי שזיקתו אליהם מוטלת בספק או חלשה מאוד.

14. ביטוי לעמדה זו ניתן למצוא גם בה"ת (כפר סבא) 5739-11-15 **זהר קאפח נ' מדינת ישראל** (2015) בו נידונה בקשתו של מי שנתפס ממנו טלפון נייד אשר לטענתו נמצא על ידו ברחוב. על אף שהמשטרה לא הגישה בקשה להאריך את משך החזקת התפוסים והגם שלא הוגש כנגד המבקש שם כתב אישום, קבע כב' השופט קרשן בפסקה 11 כי אין מקום להחזיר את התפוס "למי שנעדר זכויות לגביו, או שזכויותיו בנכס חלשות בהרבה מזכויותיו של הבעלים".

בדומה, גם בב"ש 2292/02 **רוזה דוד נ' משטרת ישראל** (2002) קבעה כב' השופטת וסרקרוג כי בהעדר ראיה

המצביעה על זכות של המבקש בתפוס (כספים) "לא יכולים הכספים להימסר לחזקתו או לחזקת אחר, אלא לאחר שיציג הטוען פסק-דין המצהיר על זכות כזו".

כמו כן, ניתן לפנות לה"ת (ת"א) 64750-05-16 **עזרא מזרחי נ' משטרת ישראל** (2016) בו נידונה בקשתו של מי שנתפסו אצלו אופניים חשמליים שנחשדו להיות רכוש גנוב, אך תיק החקירה כנגדו נסגר ללא הגשת כתב אישום. במקרה זה, כב' השופט הרמלין קבע אין להורות על השבת האופניים וזאת משום שהמבקש זנח את טענתו שהחזיק בהם כדין ועל כן אין לו זכות חוקית בחפץ ואין לו מעמד כמבקש בהליך לפי סעיף 34 לפקודה ולכן בית המשפט אינו יכול להיענות לבקשתו למסירת התפוס לפי סעיף זה. בנוסף יפים לענייננו דבריו בפסקה 16 כי "**אי נקיטת הליכים פליליים נגד מי שממנו נתפס החפץ משמעותה היא מניעת פגיעה בזכויותיו. לעומת זאת, מסירת התפוס למי שהחזיק בו שלא כדין, משמעותה הענקת זכות בחפץ למי שכלל לא הייתה לו זכות כזו**" (ערר שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה בע"ח (מחוזי-ת"א) 20274-03-17 **עזרא מזרחי נ' משטרת ישראל** (2017)).

כאמור, בנסיבות דנן וכפי שקבעתי לעיל, קיים ספק של ממש אשר לזכותו של המבקש בתפוסים וזאת בשים לב לכך שלא טען ממילא לבעלות בהם וזכותו בהם חלשה ולא הוכחה בפניי כלל.

15. צא ולמד: המבקש לא טען לבעלות בתפוסים, לא הצביע על זיקה אליהם ולבטח לא הציג פסק-דין המצהיר על זכותו בהם. לכן, ומשאין למבקש זכות קניינית ברורה בתפוסים, נתונה בידי בית המשפט הסמכות ליתן הוראות אחרות לגבי מה שיעשה בתפוסים וזאת על אף שלא הוגש כתב אישום והגם שהמשטרה לא הגישה בקשה להארכת תוקף התפיסה.

16. לאור האמור אני מורה כדלקמן:

(א) המשטרה תעשה כל מאמץ לאתר את הבעלים של התפוסים וזאת בתוך שלושה חודשים. אם יאותרו הבעלים ימסרו התפוסים לידיהם. מובהר, כי מצופה מהמשטרה שתבדוק האם הוגשו תלונות אודות פריצות/גניבות של תכשיטים וזאת בהתאם לתיאורם של התפוסים אשר נושאים מאפיינים ברורים.

(ב) אני מורה על המשך החזקת התפוסים על ידי המשטרה עד להחלטה אחרת. המשטרה תגיש עד ליום 28.2.23 עדכון אודות הפעולות שערכה לאיתור בעליהם החוקיים של התפוסים.

17. נוכח החלטתי לא מצאתי צורך לדון בשלב זה בבקשת המשיבה להורות על חילוטם/השמדתם של התפוסים.

תיק החקירה מוחזר למזכירות לצורך החזרתו ליחידה החוקרת.

תזכורת פנימית ליום 28.3.23.

המזכירות תשלח העתק החלטה זו לצדדים.

זכות ערעור למחוזי.

ניתנה היום, ג' כסלו תשפ"ג, 27 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

